Dosarul nr. 3-1880/2024;
2-24036416-12-3-03042024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea reprezentantului pârâtului Medvețcaia Aliona

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Șor Ilan împotriva Consiliului Interinstituțional de Supervizare RM, terț Ministerul Afacerilor Externe RM privind constatarea nulității actului administrativ individual defavorabil

a c o n s t a t a t :

Argumentele reclamantului

La 2 aprilie 2024 avocatul Colenco Aureliu a depus în interesele lui Șor Ilan, în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani o cererea de chemare în judecată, împotriva Consiliului interinstituțional de supervizare de pe lângă Guvernul Republicii Moldova (în continuare, CIS), cu privire la constatarea nulității Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că prin Decizia nr. 1 din 27 decembrie 2023, în vederea aplicării prevederilor Legii privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale nr. 25, din 4 martie 2016 (în continuare, Legea 25/2016), CIS a decis alinierea Republicii Moldova la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Canadei, făcând trimitere la pct. 1 din Decizia discutată.

A invocat că, prin Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, în privința persoanelor cărora s-a decis alinierea la măsurile restrictive internaționale, pe teritoriul Republicii Moldova, s-a decis blocarea fondurilor și resurselor economice ale acestora, precum și aplicarea interdicției de a intra și a tranzita teritoriul țării, în cazul cetățenilor străini și al apatrizilor.

Partea reclamantă consideră Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, ca fiind un act administrativ individual nul, fiind emis de o autoritate lipsită de competență materială. Motiv pentru care, în 22 februarie 2024, reclamantul a înaintat o cerere prealabilă și, în temeiul art. 141 Cod administrativ, a solicitat constatarea nulității Decizie discutate.

În continuare, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 167 alin. (3) Cod administrativ și a menționat că cererea prealabilă trebuia examinată în termen de 15 zile

calendaristice, adică până la 8 martie 2024. Însă, a indicat că până la data formulării acțiunii în instanță, cererea prealabilă nu a fost soluționată.

Totodată, a invocat că termenul limită pentru înaintarea cererii de chemare în judecată ar fi fost 7 aprilie 2024, în baza dispozițiilor de la art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

În fortificarea acțiunii sale, a subliniat că nulitatea Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, se bazează pe faptul că CIS nu deține competența materială de a decide alinierea Republicii Moldova la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state, deoarece o astfel de aliniere poate fi decisă exclusiv de Guvern.

Concomitent, se remarcă și faptul că în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 25/2016, alinierea la măsurile restrictive internaționale instituite de statele străine în privința reclamantului, putea fi operată doar prin adoptarea unei hotărâri de Guvern care să fie publicată în Monitorul Oficial. Așadar, reprezentantul consideră că în lipsa unei hotărâri de Guvern, reclamantul nu poate fi apreciat ca fiind subiect al restricțiilor, în sensul Legii nr. 25/2016, iar Decizia CIS nr.1, din 27 decembrie 2023, a fost adoptată arbitrar, cu depășirea competenței stabilite prin lege.

Reprezentantul a menționat că reieșind din atribuțiile CIS, prevăzute la art. 11 alin. (5) Legea nr. 25/2016 și art. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a CIS, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93, din 7 februarie 2024, în domeniul respectiv, pârâtul doar identifică restricțiile concrete care urmează a fi aplicate și adoptă decizii de punere în aplicare a restricțiilor respective. Însă, alinierea la măsurile restrictive internaționale instituite de alte state, o decide Guvernul, așa cum dispune art. 10 alin. (6) coroborat cu art. 13 alin. (4) din Legea nr. 25/2016.

Prin urmare, partea reclamantă consideră Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, un act administrativ nul și ilegal, care contravine principiului legalității, în sensul art. 21 alin. (1) și (3) Cod administrativ și în temeiul prevederilor de la art. 141, 224 alin. (1) lit. d) Cod administrativ solicită constatarea nulității Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023.

În ședință judiciară ***avocații reclamantului Colenco Aureliu și Bîzian Cristian*** fiind legal citați nu s-au prezentat și au solicitat amânarea ședinței din 03.02.2025. Din motiv că anterior la cererea avocaților a fost amânată ședința din 05.08.2024, apoi cea din 17.10.2024, instanța a respins cererea de amânare ca fiind abuzivă **(a treia la număr)** și a dispus examinarea cauzei în lipsa ultimilor.

Poziția pârâtului

Reprezentantul ***Consiliului interinstituțional de supervizare- Medvețcaia Aliona***, fiind prezentă în ședință judiciară a solicitat respingerea acțiunii din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Prin referința înaintată în 21 mai 2024, CIS a indicat că în 27 decembrie 2023, în conformitate cu prevederile Legii nr. 25/2016, precum și în scopul excluderii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova, CIS a decis alinierea Republicii Moldova la măsurile

restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale Statelor Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Canada, precum și blocarea fondurilor și resurselor economice, pe teritoriul Republicii Moldova, aplicarea interdicției de a intra și a tranzita teritoriul țării, în cazul cetățenilor străini și al apatrizilor, în privința cărora s-a dispus alinierea la măsurile restrictive internaționale, inclusiv în privința reclamantului.

Subliniază că, la 28 decembrie 2023 în Monitorul Oficial nr. 502-504, art. 1277 și pe site-ul web oficial al Guvernului a fost publicată Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023.

Menționează că în 22 februarie 2024, avocatul Colenco Aureliu, în interesele lui Șor Ilan, prin intermediul poștei electronice a Cancelariei de stat, a înaintat cererea prealabilă privind nulitatea Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023. Iar în 7 martie 2024, prin răspunsul nr. 15-81-2671, conform art. 46, 98 alin. (2) și 110^1 alin. (1) Cod administrativ, avocatul a fost informat despre rezultatul examinării cererii prealabile.

A notat că CIS a fost înființat pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul introducerii din proprie inițiativă și a punerii în aplicare în Republica Moldova a măsurilor restrictive internaționale. Conform pârâtului, instituirea CIS, în calitate de organ distinct, implicat în mecanismele de adoptare/aliniere și punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, s-a realizat prin intermediul Legii nr. 339/2023, pentru modificarea Legii nr. 25/2016, privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, urmându-se, în acest sens, modelul existent deja în cadrul legislației din România și anticipându-se că, prin consacrarea acestui organ special se va realiza o impulsionare suplimentară, dar și o viziune mai ordonată/centralizată pe marginea subiectului măsurilor restrictive internaționale ce urmează a se aplica pe teritoriul statului. Anterior acestei legi, atribuțiile de aliniere la măsurile restrictive internaționale erau partajate între: 1) Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene; 2) Președintele Republicii Moldova, Parlament și Guvern.

Referința depusă relevă că în contextul modificărilor operate în Legea nr. 25/2016, toate partajările de atribuții între autoritățile publice implicate în procesul de aliniere la măsurile restrictive internaționale, ce își au originea în acte ale unor actori externi, urmează a fi examinate prin prisma rolului și sarcinilor atribuite CIS. Potrivit atribuțiilor sale funcționale, CIS este abilitat să adopte acte de punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale inclusiv, să decidă asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova din propria inițiativă și asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 25/2016.

Susține că, prevederile de la art. 11 alin. (5) lit. a) și cele de la art. 13 alin. (4) din Legea nr. 25/2016, reprezintă o necorelare accidentală dintre cele două soluții legale privind autoritățile publice competente să decidă alinierea la măsurile restrictive internaționale privind blocarea fondurilor sau a resurselor economice care derivă din actele unor state terțe și nicidecum nu poate conduce la ideea unei lipse de competență a CIS. Pentru elucidarea acestui aspect, pârâtul consideră relevante prevederile Legii cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 ori, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota informativă care a însoțit proiectul

actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ, conform art. 71 alin. (4) al Legii menționate. În sensul dat, nota informativă aferentă Legii nr. 339/2023, pentru modificarea Legii nr. 25/2016, denotă că printre atribuțiile CIS se regăsește și atribuția de a decide asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova din proprie inițiativă și asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state. Totodată, se invocă faptul că responsabilitățile au fost divizate, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova fiind responsabil pentru gestionarea mecanismului de aliniere la măsurile restrictive internaționale, instituite prin acte al Uniunii Europene sau ale altor organizații internaționale, iar CIS fiind responsabil pentru gestionarea proceselor descrise în noul art. 7^1 alin. (5) lit. b), c), d), f), g), precum și lit. a), cu precizarea că CIS rămâne responsabil pentru componenta de aliniere doar în cazul măsurilor restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state, și lit. d), cu mențiunea că această prevedere se referă la măsurile restrictive internaționale adoptate din propria inițiativă și la măsurile restrictive internaționale sensibile care necesită analiza subiectului în cadrul reuniunilor CIS.

Conform pârâtului, CIS adoptă deciziile de punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale obligatorii pentru Republica Moldova, potrivit normei de la art. 11 alin. (7) în coroborare cu art. 4 din Legea nr. 25/2016.

În subsidiar, CIS consideră că a acționat în limita atribuțiilor funcționale stabilite la art. 11 alin. (5) din Legea nr. 25/2016.

În continuarea raționamentelor expuse anterior, se invocă faptul că în situația ipotetică în care Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023 ar fi un act administrativ pasibil de contestare în contencios administrativ, atunci obiecția reclamantului, cu privire la lipsa competenței materiale a CIS în vederea emiterii unui astfel de act, nu este întemeiată. Mai mult, partea pârâtă consideră că deciziile de aliniere la măsurile restrictive internaționale adoptate de organele competente potrivit Legii nr. 25/2016, au caracter politic și nu sunt acte administrative în sensul Codului administrativ. Aceste acte nu pot face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ, așa cum este prevăzut la art. 7 alin. (2) din aceiași Lege.

Se mai indică și faptul că revizuirea Deciziei discutate poate avea loc în condițiile stabilite la art. 7 alin. (2) al Legii nr. 25/2016, și anume doar în situația prezentării de către subiectul restricției a actelor confirmative care atestă ridicarea măsurilor restrictive internaționale de către subiecții prevăzuți la art. 1 lit. b) și c) sau a actelor confirmative care atestă anularea măsurilor respective de către organele jurisdicționale externe competente să examineze contestările împotriva actelor adoptate de către subiecții prevăzuți la art. 1 lit. b) și c). Tot aici este reținut și argumentul potrivit căruia, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Partea pârâtă a subliniat că CIS a acționat conform competenței sale materiale și teritoriale; măsurile restrictive internaționale au fost instituite prin deciziile unilaterale ale Statelor Unite ale

Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Canadei, Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, reprezintă un act politic, exceptat de la controlul legalității în procedură de contencios administrativ; iar revizuirea Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, poate fi realizată în condițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25/2016.

În concluzie, a solicitat, respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Poziția terțului.

Prin încheierea instanței de judecată din 20 august 2024, în temeiul prevederilor de la art. 205 Cod administrativ Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova a fost atras în proces în calitate de terț.

Reprezentantul terțul Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar prin referința depusă în 11 septembrie 2024, a indicat că Decizia CIS contestată se referă la procedura de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state, competență atribuită CIS prin dispozițiile art. 7^1 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 25/2016, în vigoare la momentul emiterii. Respectiv, procedura de aliniere la măsurile restrictive al Uniunii Europene, pentru care este responsabil M.A.E., nu face obiectul contestării din partea reclamantului.

A specificat că, în cererea de chemare în judecată, reclamantul nu face trimitere la prevederile pct. 3 al Deciziei CIS sau la Ordinul M.A.E.A invocat și faptul că M.A.E. nu deține competențe specifice distincte în procesul de adoptare a Deciziilor CIS, altele decât cele care reies din calitatea de membru al acestuia, în special în cazurile în care este vizată alinierea la măsurile restrictive instituite prin deciziile unilaterale ale altor state.

Prin urmare, terțul consideră că procedura de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state, ține de competența CIS. Așadar, potrivit terțului pretențiile reclamantului sunt nefondate.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei, apreciind solicitările formulate în cererea de chemare în judecată, în raport cu probele prezentate, audiind explicațiile reprezentanților părții prezente în ședința de judecată, instanța de fond consideră cererea de chemare în judecată **admisibilă**, însă pasibilă de a fi **respinsă** ca nefondată din considerentele care succed.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit dispozițiilor normative de la art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Dispozițiile legale prevăzute la art. 207 Cod administrativ, relevă temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
IV. respectarea procedurii prealabile;
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul Șor Ilan își exprimă dezacordul cu Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023. Decizia discutată, în sensul prevederilor art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unor cazuri individuale, având caracter defavorabil.

În atare condiții, instanța califică acțiunea formulată de către reclamant ca fiind o acțiune în constatare a nulității actului administrativ. Reclamantul Șor Ilan este destinatarul deciziei contestate și anume al Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită, prin decizia în cauză îi sunt aplicate măsuri coercitive *(blocarea fondurilor, limitarea tranzacțiilor etc).*

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile de la art. 191 alin. (1), 196 alin. (1) Cod administrativ, revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. Astfel, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale numite.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța notează că potrivit prevederilor de la art. 208 alin. (5) Cod administrativ, o acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare. Articolul 209 alin. (3) Cod administrativ, relevă că pentru acțiunea în constatare nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Din materialele dosarului rezultă că, la 22 februarie 2024, avocatul Colenco Aureliu, în interesele lui Șor Ilan, prin intermediul poștei electronice a înaintat cererea prealabilă privind nulitatea Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023 *(f.d. 13-16)*. Prin răspunsul nr. 15-81-2671 din 7 martie 2024, avocatul a fost informat despre respingerea cererii prealabile *(f.d. 64-65 dosar administrativ)*.

Cererea de chemare în judecată a fost depusă în 2 aprilie 2024, conform factorului poștal *(f.d. 23)* astfel ținând cont de prevederile art. 208 alin. (5) și art. 209 alin. (3) Cod administrativ, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a procedurii prealabile, prin urmare, acțiunea este **admisibilă**.

Circumstanțe privind fondul cauzei

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual.

Instanța judecătorească a constatat că, anterior Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Canada au aplicat prin decizii unilaterale măsuri restrictive internaționale în privința reclamantului Sor Ilan.

Art. 2 al Legii nr. 25/2016 stabilește că măsurile restrictive internaționale reprezintă sancţiuni şi alte acţiuni restrictive în privinţa unor guverne ale statelor, entităţilor nestatale sau persoanelor fizice ori juridice, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, de Uniunea Europeană, de alte organizaţii internaţionale sau prin decizii unilaterale ale Republicii Moldova ori ale altor state în scopul menţinerii păcii şi securităţii internaţionale, al prevenirii şi combaterii terorismului, al asigurării respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, al dezvoltării şi consolidării democraţiei şi statului de drept şi în alte scopuri, în conformitate cu obiectivele comunităţii internaţionale şi cu dreptul internaţional. Același articol stabilește că subiecți ai restricțiilor pot fi state, guverne ale statelor, entități nestatale, **persoane fizice** sau juridice care fac obiectul unor măsuri restrictive internaţionale.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) al Legii 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale **alinierea la măsurile restrictive** internaţionale instituite prin acte ale Uniunii Europene, acte ale altor organizaţii internaţionale sau prin deciziile unilaterale ale altor state **se efectuează prin adoptarea unei decizii de aliniere.**

La 28 decembrie 2023, în Monitorul Oficial a fost publicată Decizia CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023. Potrivit Deciziei în cauză, Republica Moldova se aliniază la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale:

„1.1. Statelor Unite ale Americii, ca urmare a modificărilor survenite la 26.10.2022 în Deciziile nr. 13818/2017 și nr. 140240/2021 emise de Președintele SUA și puse în acțiune de

Oficiul pentru Controlul Activelor Străine din cadrul Departamentului Trezoreriei de Stat a SUA (OFAC), în privința următoarelor persoane:

2) ȘOR (SHOR) Ilan *****;

1.2. Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, ca urmare a ultimelor modificări cuprinse în Reglementările sancțiunilor globale contra corupției 2021 (S.I. 2021/488) (The Global Anti-Corruption Sanctions Regulations 2021 (S.I. 2021/488)) și în Lista de sancțiuni ale Regatului Unit (The UK Sanctions List), în privința următoarelor persoane:

2) ȘOR (SHOR) Ilan *****;

1.3. Canadei, ca urmare a ultimelor modificări cuprinse în Reglementările privind măsurile economice speciale (Moldova) Special Economic Measures (Moldova) Regulations nr. SOR/2023/109, în privința următoarelor persoane:

2) SHOR Ilan *****, .”

Aceiași Decizie, la pct. 3, prevede: „cu referire la persoanele în privința cărora s-a decis alinierea la măsurile restrictive internaționale în conformitate cu prevederile pct. 1, pe teritoriul Republicii Moldova se decide blocarea fondurilor și resurselor economice ale acestora, precum și aplicarea interdicției de a intra și a tranzita teritoriul țării, în cazul cetățenilor străini și al apatrizilor.”

Se notează că pretenția reclamantului privind constatarea nulității Deciziei nr. 1 din 27 decembrie 2023, se întemeiază pe lipsa de competență materială a CIS pentru a decide alinierea Republicii Moldova la măsurile restrictive internaționale discutate, invocând incident ca fiind art. 141 Cod Administrativ.

Conform art. 141 alin. (1) Cod Administrativ un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Art. 10 alin. (6) al Legii 25/2016 la care face referire reclamantul **nu exista în redacția legii în vigoare** la data emiterii deciziei contestate – 27.12.2023, fiind introdusă ulterior prin LP116 din 16.05.24, MO223-225/24.05.24 art.326; în vigoare din 24.05.24.

Conform art. 142 alin. (2) Cod Administrativ aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Art. 7 alin. (1) la Legii 25/2016 *(redacția în vigoare la 27.12.2023)* pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul introducerii din proprie inițiativă și a punerii în aplicare în Republica Moldova a măsurilor restrictive internaționale **se înființează Consiliul interinstituțional de supervizare** (în continuare – *Consiliu*), care este condus de Prim-ministrul Republicii Moldova și în componența căruia intră, de asemenea, ministrul justiției, ministrul afacerilor externe și integrării europene, ministrul afacerilor interne, ministrul finanțelor, ministrul dezvoltării economice și digitalizării, ministrul infrastructurii și dezvoltării regionale, directorul Serviciului de Informații și Securitate, directorul Serviciului Fiscal de Stat, directorul

Serviciului Vamal, directorul Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, șeful Inspectoratului General pentru Migrație, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și directorul Centrului Național Anticorupție.

Art. 7/1 alin. (5) lit. a) al Legii 25/2016 *(redacția în vigoare la 27.12.2023)* **în atribuțiile Consiliului interinstituțional de supervizare intră deciderea** asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova din proprie inițiativă și **asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale** instituite prin deciziile unilaterale ale altor state.

Și prevederile alineatului (7) și (8) aceluiași articol stabilesc în sarcina CIS și atribuțiile de a adoptă deciziile de punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale, precum și de ale modifica prin intermediul altor decizii adoptate.

Art. 16 alin. (1) Cod Administrativ RM prevede dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

Din moment ce s-a stabilit că CIS era abilitat prin lege să adopte Decizia nr. 1 din 27 decembrie 2023, în conformitate cu art. 7^1 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 25/2016 *(redacția în vigoare la 27.12.2023)*, argumentele reclamantului întemeiate pe încălcări ale art. 21 alin. (1), (3) Cod administrativ, nu pot fi admise. Contrar celor susținute de reclamant, potrivit dispozițiilor care reglementează atribuțiile CIS, acesta are competența de a decide asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova. Aceasta înseamnă că Consiliul are un rol esențial în coordonarea și implementarea politicii externe în acest domeniu, iar decizia privind alinierea nu este o încălcare a legalității, ci o exercitare a atribuțiilor sale stabilite de lege.

Art. 225 alin. (1) Cod Administrativ prevede expres că, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, respectiv nu-i poate impune autorității să decidă asupra alinierii sau să respingă alinierea la anumite măsuri restrictive internaționale aceasta fiind parte integrantă din politica statului și din respectarea obligațiilor internaționale ale Republicii Moldova.

Instanța notează că drepturile fundamentale, precum cele invocate de reclamant, nu sunt prerogative absolute și că exercițiul lor poate face obiectul unor limitări justificate de obiective de interes general, cu condiția ca ele să răspundă efectiv obiectivelor de interes general și să nu constituie, din perspectiva obiectivului urmărit, o intervenție excesivă și intolerabilă care ar aduce atingere chiar substanței drepturilor astfel garantate.

Articolul 21 alin. (1) Cod administrativ, stipulează că autoritățile publice și instanțele de judecată trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. În acest context, CIS a acționat conform legislației naționale, care îi conferă explicit competența de a decide asupra alinierii Republicii Moldova la măsurile restrictive internaționale, în atare condiții, instanța atestă lipsa temeiurilor pentru constatarea nulității Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, motiv din care va respinge acțiunea nefondată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Șor Ilan împotriva Consiliului Interinstituțional de Supervizare RM, terț Ministerul Afacerilor Externe RM privind constatarea nulității Deciziei nr. 1 din 27.12.2023.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător